

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 12 ՅՈՒՐԱ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՎԱՏԱՀՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԷՆՔԻՆ

Ինձի հանդէպ ցուցաբերէ Քու սէրդ, Տէր,
եւ ցոյց Կուր Քու փրկութիւնդ, ինչպէս ինքդ խոստացար.
որպէսվի ես պատասխան Կամ անոնց՝ որ վիս կը նախարեն.
որովհետեւ ես Քու խօսքիդ վստահեցայ:
Թոյլ մի Կար որ ճշմարտութիւնը խօսելէ դադրիմ,
որովհետեւ Քու արդար դատաստաններուդ վրայ իմ յոյսս դրի:
Պիտի գործադրեմ Օրէնքդ միշտ,
անդադար եւ մինչեւ վերջ:
Ապարութեամբ պիտի ընթանամ,
որովհետեւ հրահանգներուդ կը հնազանդիմ:
Թագաւորներու ներկայութեան իսկ
պատուիրաններուդ մասին պիտի խօսիմ, առանց քաշուելու:
Հաճոյք կ'առնեմ պատուէներէդ,
որոնք այնքան կը սիրեմ:
Փառք կու Կամ պատուէրներուդ համար, որ կը սիրեմ,
եւ միշտ կը խորհիմ Քու կանոններուդ մասին:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
այ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի Կուր եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի Կամ, ի զնայ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՍՏՈՒԹԻՒՆ 12:9-28

Տեղին է Սաղմոսերգուին բառերը, երբ կ'ըստ. «Ես Քու խօսքիդ վստահեցայ»: Խօսք մը, որ պարզ սովորական մարդկային խօսք չէ, այլ լոյս է, ճրագ է, սուր է, կեանք պարզեցող, իմաստութիւն փոռող, դէպի յաւիտենական կեանք առաջնորդող: Այդ խօսքը ամբողջ Աստուածաշունչ Մարեանի մասին է, ըլլալ՝ Սաղմոսները, մարգարեական գիրքերը, Նոր Կտակարանի գիրքերը, եւ կամ այս պարագային Առակաց գիրքը, որ կ'ուսումնասիրենք:

Կրկնութեան գնով ըսենք, որ այս առակները, կամ իմաստուն խօսքերը առակի ճամբով ներկայացուած խորքին մէջ ուրիշ բան չեն եթէ ոչ ուղեցոյց կեանքը ճիշդ ձեւով ապրելու: Կը նմանի այն գործիքին, որ հագի կը գնենք անմիջապէս կուզենք օգտագործել առանց իսկ կարդալու այն ուղեցոյց գրքոյկը որ կը փրամադրուի: Չենք կարդար, ինչո՞ւ, որովհետեւ, ժամանակ չունինք կարդալու. չենք կարդար, ինչու, որովհետեւ գիտենք ինչպէս օգտագործել: Մինչեւ հասնի պահը երբ այս անգամ խանգարուի այդ գործիքը եւ չենք գիտեր ինչ ընենք: Նոյնպէս ալ այս կեանքը, ու այս կեանքը ապրելու համար փրուած ուղեցոյց գրքոյկը՝ Աստուածաշունչը, որ չենք կարդար, չենք ուզեր կարդալ, նոյն պարճառաբանութեամբ, մինչեւ հասնի պարուհասը, եւ այս անգամ չենք գիտեր ուր երթանք, որու երթանք եւ ինչ ընենք: Մոռնալով որ ահա Աստուած սկիզբէն յադ ուղեցոյցը փուստ որպէսզի մարդը ապրի ոչ միայն սովորական կեանքը, այլ ապրի այնպէս մը որ այդ ապրուած կեանքը իմաստ ու արժէք ունենայ, այլապէս եթէ պարզապէս ապրելու սիրոյն է որ կ'ապրինք ու պէտք է ապրինք, այն արեւնք Սաղմոսերգուն կ'ըստ մարդուս կեանքը կը նմանի ծաղիկի, որ այսօր կայ, իսկ վաղը կը թարամի:

Շարունակելով իմաստուն խօսքերը, կ'ըստ. «Հացին համար ծառայող մարդը աւելի աղէկ է, քան այն մարդը որ ինքզինք մեծ կը ցուցնէ, բայց խորքին մէջ հացի կարօտ է» 9 հմր: Այս համարը կը սորվեցնէ կեանքի մէջ բաւարար ըլլալու, ունեցածով գոհ ըլլալու, իսկ եթէ բաւարարուիլ չենք գիտեր միշտ ալ կարօտի վիճակ կրնանք ունենալ:

10 հմրը կը ներկայացնէ թէ ինչպէս արդար մարդը նոյնիսկ անասուններուն հոգ կը փանի, որովհետեւ գիտէ որ անոնք ալ Աստուծոյ սրբազանութիւնն են, ու մանաւանդ՝ գիտակից է թէ ինք փնտրէ է կարգուած այդ բոլորին, մինչ ամբարիշտը անողորմ է:

11 հմրը աշխարասիրութեան մասին է, երկիրը մշակելու, այո, օրին Աստուծոյ դարասարանն էր մարդուն անհնազանդութեան պարճառով երկիրը փուշ եւ փարասկ փալու, մարդը իր ճակտի քրտինքով հացը վաստակելու, բայց անոր մէջ կամ դրական բաժին մը, լաւ երեսը պարասխանարութեան հասկացողութիւնը: Հեռու մնալու ծուլութենէ:

13-14 հմրները անգամ մը եւս կը ներկայացնեն երբ եւ ինչպէս օգտագործել լեզուն, բերանը եւ ըստ այնմ ունեւալու հետեւանքը:

15 հմրը անգամ մը եւս կը յիշեցնէ թէ իմաստուն է այն մարդը որ իրար մտիկ կ'ընէ, այլապէս ան որ իրարը կը մերժէ յիմար է, առաւել եւս այնպէս մը կը կարծէ որ իր ճամբաները շիտակ են:

16 հմր Իմաստուն է այն մարդը որ անարգանքը կը ծածկէ, իսկ յիմար մարդը նոյն օրը կը յայտնէ իր բարկութիւնը: Ճշմարտութիւն խօսողը արդարութիւնը կը յայտնէ, մինչ սուր վկայութիւն փոռողը՝ նենգութիւն: Անմիտ խօսքերը սուրի նման կը խոցոտեն, մինչ իմաստուն խօսքերը բժշկութիւն են հոգիի: Դարձեալ լեզուի գործածութեան մասին, որ նոյն լեզուն է որ կրնայ կամ ցուցնել, վիրաւորել, եւ կամ բուժել, ինչպէս պիտի ըստ Յակոբոս Առաքեալ:

19 հմր կը ներկայացնէ որ ճշմարտախօս լեզուն հաստատուն է ու մնայուն, մինչ սրախօս լեզուն վայրկեանական, այսինքն՝ կարճ ժամանակի մը համար է միայն:

յաջորդող համարները փարբեր արտայայտութեամբ, սակայն նոյն միտքը փոխանցող համարներ են, որոնք ուրիշ բան չեն եթէ ոչ իրարներ որ մեզ կ'առաջնորդեն դէպի Արդարութեան ճանապարհ ուր կեանք կայ եւ ոչ թէ մահ: Ընդհակառակը ոչ արդարութեան ճամբուն մէջ ըլլալու պարագային դէպի մահ է որ կ'առաջնորդէ մեզ: Ինչպէս նախապէս ալ ներկայացուեցաւ որ դէպի կեանք կամ դէպի մահ ըսելով կը հասկնանք յաւիտենականը, ոչ այս երկրաւորը, այլ երկրաւորէն յետոյ: Ուստի, ահա կը փնտրենք թէ ինչպէս Աստուած սկիզբէն ցոյց փուստ է ու փակաւին կը շարունակէ ցոյց փալ այն ճամբան որ դէպի կեանք կ'առաջնորդէ, որովհետեւ Ինք չ'ուզեր մեր մահը կամ մեր կորուստը, այլ՝ կ'ուզէ մեր դարձն ու փրկութիւնը: